

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

סמ"ל דוד אהרוני ז"ל

בן אסתר ומשה
נולד בקרמן, אירן
בתאריך כ"ו באלול תשי"ג, 6/9/1953
עלה ארצה בשנת 1959
התגורר בירוחם
התגייס בפברואר 1972
שרת בחיל השריון
נפל בעת שירותו
בתאריך י"א בתשרי תשל"ד, 7/10/1973
נקבר בהר הרצל

אזור: ה חלקה: 2 שורה: 1 קבר: 4

הותיר הורים, ארבעה אחים ושתי אחיות

בן 20 בנפלו

קורות חיים

דוד, בן אסתר (ג'והר) ומשה (משאלה), נולד ביום כ"ו באלול תשי"ג (6.9.1953) בקרמן שבאיראן, הוא ואחותו התאומה עמו (היא נפטרה בהיותה בת שנתיים). הוא עלה ארצה עם משפחתו בשנת תשי"ט (1959). בהיותו תלמיד בבית-הספר היסודי הקים בעיירת מגוריו, ירוחם, סניף של האגודה לתרבות הדיור והיה אחד מפעיליה הראשיים, שמטרתם לשפר את איכות החיים במקום. לאחר שסיים את לימודיו בבית-הספר היסודי "הנשיא" למד במדרשת שדה-בוקר. אחרי-כן למד בבית-הספר התיכון ע"ש כרמיה בירושלים וכן למד באמצעות "מישלב", המכון הישראלי להשכלה בכתב, והתכוון לעמוד בבחינות הבגרות. הוא היה תלמיד מצטיין, אך אהבת הקריאה השתלטה עליו ואחזה בו כמין "דיבוק". הקריאה הסיטה אותו מלימודיו והוא העדיף אותה גם על משחקי הכדורגל וגם על הכנת השיעורים. אף-על-פי-כן, להפתעת מוריו הצליח מאוד בבחינות הסקר. גם בבית-הספר ע"ש כרמיה הייתה הקריאה "בעוכריו". הוא זנח את לימודיו והורחק בשל כך מבית-הספר. הוא קרא בעיקר ספרות יפה ושירה, וזו דחפה אותו לכתוב שירים

ארגון יד לבנים
סניף ירושלים

עיריית
ירושלים

בסתר. נושא שיריו העיקרי היה מלחמות ישראל והמאבק לעצמאותו. הוא ביקש ממוריו להדריכו בכתובה זו ואף זכה מפייהם לשבחים רבים. אך בעיזבונו לא נותר דבר; כנראה השמיד את השירים, או שגנזם במקום נעלם מעיני כול.

דוד גויס לצה"ל במחצית פברואר 1972. לאחר סיום הטירונות נשלח לקורס לתותחני טנקים. הוא היה אחד מן החניכים הטובים בקורס וסיים אותו בציון גבוה (85). הוא היה חבר טוב לכל החיילים ששירתו עמו ביחידה והיה אהוד על כולם. על שירותו הוענק לו "אות השירות המבצעי". גם בעת שירותו הצבאי עשה ככל יכולתו לסייע לבני הבית, כשם שסייע להם בעבודה לפני שהתגייס. הוא דאג לכל בני המשפחה והיה כאב לאחיו הקטנים, וממשכורתו הקטנה היה מרבה לקנות להם ספרים, צעצועים ומתנות. במלחמת יום הכיפורים השתתף דוד בקרבות הבלימה בסיני. ביום י"א בתשרי תשל"ד (7.10.1973), במוצב "לכסיקון" בגזרה המרכזית, נפגע דוד ונהרג בעת שהטנק שלו עלה על מארב של המצרים ונפגע מאש נ"ט. הוא הובא למנוחת-עולמים בבית-העלמין שבהר-הרצל בירושלים. השאיר אחריו אב, אם, ארבעה אחים ושתי אחיות. לאחר נופלו הועלה לדרגת סמל.

מפקדו העיד עליו, שהיה חייל מסור וחבר נאמן, שדבק במשימתו וגילה אומץ לב והכרה בשליחותו לנוכח פני האויב.